

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-02-18

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 1 5

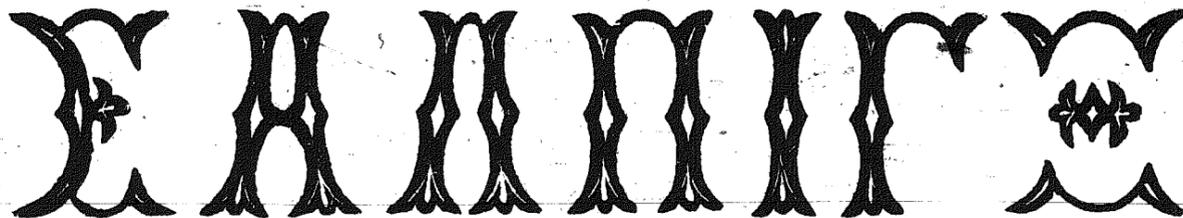
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10414>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα
Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου . . . Σελ. 8.
'Εν τοῖς χωρίοις » 6.
'Εν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρικῷ . . . » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΦΟΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδο-
παγήσεις καὶ διατριβαὶ
κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Θ.
δυσσέως Γ. Μιχαηλίδου, ἐν τῇ ἀ-
γορᾷ Μπιλιάρδου, πωλοῦνται διά-
φορα ἐργαλεῖα ξυλουργῶν, σίδηρα
ἐν γένει δι' οἰκοδομᾶς, οἷον σῦρται,
χλειδωνίαι, πομέλλαι θυρῶν καὶ
παραθύρων κ.λ. ὡς καὶ διάφορα
χρώματα (πογχαῖς) μετὰ τοῦ ἐλαί-
ου των καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἶ-
δη τῶν χρωματιστῶν.
Τιμὰὶ λίαν συγκатаδατικά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ.

Ὁ κ. Κ. Μετάλλας γνωστοποιεῖ
τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ φαρ-
μακείου του ὅτι μετέφερε τοῦτο ὑπὸ
τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μ. Ἀργυρίδου ἐν
τῇ καὶ ὁ ἴδιος κατοικεῖ πρὸς εὐκολίαν
τῶν καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς λαμβανόν-
των ἀνάγκην· εὐτρεπίσας δὲ καὶ πλου-
τίσας αὐτὸ διὰ νεωτέρων φαρμάκων
καὶ διαφόρων ἀποθέτων, ἐφωδιάσθη
ἐσχάτως καὶ δι' ἐλαίου τοῦ ὄνισκου
(μορευνολάδου) προσφάτου, ἐξ αὐτῆς
τῆς Νορβηγίας (τῆς πηγῆς του), ὁ-
περ καὶ ἀπλοῦν καὶ ἡνωμένον μετὰ
Ἰωδούχου σιδήρου ἐξοδεύει εἰς τιμὰς
λίαν συγκатаδατικά.

NEON ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ.

Ὁ κ. Φίλιππος Καστὰν κατήρτι-
σε καὶ συνεπλήρωσεν ἐντελές φαρμα-
κεῖον κάτωθι τῆς οἰκίας του, ἐν ᾧ
δέχεται καὶ ἐκτελεῖ ἀκριβῶς καὶ ἀμέ-
σως κατὰ πᾶσαν ὥραν, πᾶσαν πρὸς
αὐτὸν παρουσιαζομένην συνταγὴν.
Τὴν συγκатаδατικότητα τῶν φαρ-
μάκων καὶ τὴν προθυμίαν καὶ ἀκρι-
βειαν μεθ' ὧν ἐκτελεῖ πᾶσαν συντα-
γὴν δύναται νὰ γνωρίσῃ πᾶς ἐπισκέ-
πτης τοῦ φαρμακείου του.

Σαποῦνι Τριπόλεως μυρωδάτον
καὶ λίαν καλῆς ποιότητος, εὕρισκε-
ται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γ. Ἀνα-
σασιάδου ἀντικρῦ τοῦ σιδηρουργείου
τοῦ κ. Θεοδοσίου. Ὅσοι ἀπαξ μετα-
χειρισθῶσι τὸ σαποῦνιον τοῦτο, ἀδύ-
νατον πλέον νὰ αγοράσωσιν ἄλλου
εἶδους.

Ἡ ἐπιστάσια τῆς «Σαλπύργου» ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Καμ-
πανέλλῃ, πρὸς ὃν δέον νὰ πληρόνεται αἱ
συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνονται οἱ ἐπιθυμοῦν-

τες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. Ὅσοι τῶν
ἐν Ἀθήραις ἀξιότητων συνδρομητῶν μας δὲν
λαμβάνουσι τακτικὰ τὸ φύλλον, παρακαλοῦν-
ται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνωστὸν ἐμέσως εἰς
ἡμᾶς.

Ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Κ.
Ἐλευθεριάδου (ἀγορᾷ Μπιλιάρδου)
πωλοῦνται πρὸς τοῖς ἄλλοις διαφό-
ροις ἐκκλησιαστικοῖς καὶ λοιποῖς
τοῦ σχολείου βιβλίους καὶ «Φιλολο-
γικαὶ ἐπισκέψεις τῶν ἐν τῷ βίῳ
τῶν γεωτέρων Κυπρίων μνημείων
τῶν ἀρχαίων» ὑπὸ Γ. Λουκά.

[Συνέχεια καὶ τέλος τῆς παρὰ φιλοπάτρι-
δος Κυπρίου σταλείσης ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐξωτερι-
κοῦ ἐπιστολῆς.]

Ὅτε πρό τινος καιροῦ ἤ-
μην ἐν Κύπρῳ ἤκουσα πολλά-
κις ἐπαναλαμβανομένην ὑπὸ τῆς
Α. Μακαριότητος τοῦ ἀρχιεπι-
σκόπου τῆς νήσου, τοῦ σερνῶ-
ματος τούτου τοῦ ἀποστολικοῦ
τῆς Κύπρου θρόνου, τὴν ἐπιθυ-
μίαν τοῦ νὰ ρυθμισθῶσι τὰ τῶν
θρόνων εἰσοδήματα, εἰς δὲ τοὺς
Ἀρχιερεῖς νὰ διδῆται εἰς ἀνά-
λογος μισθός. Ἴδου λοιπὸν ὅτι
παραδόξως πως, ὑπ' ἐκείνων,
οἵτινες ἔχουσι συμφέρον, ὡς φρο-
νοῦμεν τοῦλάχιστον, νὰ ἐνα-
ντιῶνται πρὸς μίαν τοιαύτην
λύσιν, ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία
αὕτη, προκαλοῦνται, ἢ μᾶλ-
λον προσκαλοῦνται οἱ τοῦ λα-
οῦ προῖστάμενοι νὰ ρυθμίσωσι
καὶ εἰσάξωσι τὸ ζήτημα τοῦτο
εἰς τὴν κανονικὴν καὶ ἀνάλογον
τῇ παρούσῃ περιστάσει τροχι-
ᾶν του καὶ ὅμως οὔτοι, οἵτι-
νες πρῶτοι ὄφειλον νὰ ἀπαι-
τήσωσι τοῦτο, καθεῦδουσι τὸν
νῆδυμον, ἀδιαφοροῦντες περὶ
παντὸς καθαρώς κοινωνικοῦ, ἀ-
παιτοῦντος μόνην τὴν ἰδικὴν των
ἐνέργειαν, καὶ ἀγρύπνως μόνον
ἔχοντες κατὰ παντὸς κυβερνη-
τικοῦ. Ἀρνητικῶς μόνον οἱ
φίλτατοι συμπατριῶται ἔμα-
θον νὰ ὑπηρετῶσι τὴν πατρίδα
θετικῶς δὲν ἐδιδάχθησαν.

Ἀλλὰ ὅταν τοῦτο παραμε-
ληται, ἐκεῖνο ἐγκαταλείπεται,
τὸ ἄλλο δὲν ἐξετάζεται καὶ ἐ-
πι πᾶσι διατελεῖ ἐξηπλωμένη ἢ

ἀσύγγνωστος ἀδιαφορία καὶ εἰς
πάντα ἀναμένει ὁ εἰς τὸν ἄλ-
λον νὰ κινήθῃ πρῶτος, νὰ λα-
λήσῃ πρῶτος, νὰ ἐνεργήσῃ πρῶ-
τος, καὶ πρωτοβουλία δὲν ὑ-
πάρχει εἰς κανένα, ἐνόσω μία
τοιαύτη ἄχαρις καὶ ὀλεθρία πο-
λιτικὴ εἶνε στερεοτύπως γεγραμ-
μένη εἰς τὴν ἡμερησίαν τῶν Κυ-
πρίων διάταξιν, τότε δυνάμεθα
νὰ παραπονώμεθα ὅτι ἡ Κύ-
προς στερεῖται ἀνθρώπων καὶ
ὅτι οὐδέποτε οὐδεμία ἐν οὐδενὶ
κοινωνικῷ ζητήματι ἐπιτευχθή-
σεται ἀνάλογος τῇ περιστάσει
λύσις καὶ εὐχάριστος τῶν πρα-
γμάτων τροπὴ πρὸς βελτίωσιν.

Ἄγνοῶ τὰ καθ' ἕκαστα καὶ
ἰδιαίτερα τῶν ἐν ταῖς πόλεσι
κοινωνικῶν, κατὰ πόσον προά-
γονται καὶ κατὰ πόσον εὐδοκι-
μοῦσιν, οὐχ ἤττον ὅμως καὶ εἰς
ταῦτα δικαῖα τις ἀμφιβολία ἐ-
πικρατεῖ ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν
μ' ὅλα τὰ ἐν αὐταῖς σχημα-
τιζόμενα κέντρα συσκέψεων, τῶν
συλλόγων καὶ τῶν λεσχῶν. Ἐκ
τῶν γενικῶν ζητημάτων κρίνο-
μεν καὶ διὰ τὰ ἰδιαίτερα. Πε-
ριπλέον δ' ἔχομεν καὶ λόγους
νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐὰν ἐν λέ-
σχαις καὶ ἐν συλλόγοις συζη-
τηθῶσι ἀφορῶν βελτίωσιν τινα,
τῆς συζητήσεως ταύτης ὁ πρό-
ορισμός εἶνε νὰ ταφῇ ἐκεῖ ἐνθα
ἐγεννήθη καὶ οὐδὲν πλέον, διότι
οὐδεὶς τολμᾷ ν' ἀναλάβῃ τὴν
πρωτοβουλίαν τῆς ἐνεργείας.

Μίαν μόνην περίπτωσιν γνω-
ρίζομεν καθ' ἣν θαυμάσται, ἡ-
μερονύκτιοι ἐνεργεῖται καταβάλ-
λονται, ὅταν δοθῇ ἀφορμὴ καὶ
ὑλὴ πρὸς ἀνάφλεξιν παθῶν καὶ
διαίρεθῃ κοινωνία τις εἰς δύο
ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα. Ὡ!
τότε θαυμαστόν ἐστὶν ἰδεῖν καὶ
ἀκοῦσαι τὴν ἐξ ἐκατέρων τῶν
μερῶν καταβαλλομένην ἐνέργει-
αν, δραστηριότητα, ζῆλον καὶ
προθυμίαν, ὅπως τελεσφόρως
καταπολεμηθῇ καὶ εἰ δυνατόν
κατασυντριβῇ ἢ ἐναντία μερίς.
Εὐχῆς δ' ἔργον τότε ἐὰν ἀρῇ
τὴν περιφανῆ νίκην ἢ μερίς ἐ-
κείνη τῆς ὁποίας τὰ φρονήμα-

τα εἶνε μᾶλλον ὠφέλιμα ἢ ἤτ-
τον βλαβερὰ τῇ κοινωνίᾳ ἄλ-
λως ἀλοίμονον αὐτῇ. Ἐπεθύ-
μουν, καὶ μετ' ἐμοῦ πᾶς πιστεύω
Κύπριος, τὴν ἔλλειψιν τοιούτων
ἐν ταῖς μικραῖς τῶν πόλεων
τῆς νήσου κοινωνίαις ἀντιπολι-
τεύσεων, διότι ἡ ἀντιπολίτευσις
καὶ ἡ κατ' ἀλλήλων διαμάχη
τότε εἶνε ἀναγκαῖα καὶ ὠφέ-
λιμος ὅταν ἔχη νόμιμον βᾶσιν
καὶ δικαίαν ἀφορμὴν ὑπάρξεως,
νὰ ἐκλείπῃ δὲ καθ' ὀλοκληρίαν
τὸ πάθος καὶ νὰ παύῃ ὑφιστα-
μένη, ἄμ' ὡς τὰ προκαλέσαντα
αὐτὴν ἔλλογα αἰτία ἐκλείψωσι,
οὐχὶ δὲ νὰ γείνηται ἀφορμὴ δι-
αιωνίσεως τῶν κομμάτων καὶ
τῆς κατ' ἀλλήλων ἐπιθέσεως.

Περαίνων ἐνταῦθα τὴν μα-
κρὰν ταύτην ἐπιστολήν μου, συν-
οψίζω ὡς ἐξῆς τὰς ἰδέας μου.

1. Ἡ κατὰ τῆς κυβερνήσεως
ἀντιπολίτευσις πρέπει νὰ μὴ ἐ-
ξέρχεται τῆς λογικότητος, τῆς
νομιμότητος καὶ οὐδέποτε νὰ
ἦνε ὑπερβολικὴ.

2. Ὁ μέγας ζῆλος τῆς καὶ
ἐν αὐτοῖς τοῖς λεπτοτάτοις ἢ καὶ
ἀσημάντοις ζητήμασιν ἐμπαθοῦς
κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἐπιθέσε-
ως, οὐδέποτε δικαιολογεῖται καθ'
ὅσον ἄλλα μεγάλα ἔθνη καὶ κοι-
νωφελῆ ζητήματα δὲν ἐπισπῶ-
σι τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν
Κυπρίων καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς βελ-
τιώσεως αὐτῶν κοινὴν συνεργα-
σίαν.

Τοσούτων παρακαλῶ δότε
πρὸς τὸ παρὸν ξενίαν, φίλε συν-
τάκτα, ἄλλοτε δὲ πλείοναν, τὴν
σχολὴν ἔχωμεν καὶ ξενίας τυγ-
χάνωμεν.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης
ἀνεπετάθησαν καὶ πάλιν αἱ πόλαι
τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς δεχθῆσαι τοὺς
βουλευτάς ὡς ἄλλους ἰατροὺς, πρὸς
ἰατροσυμβούλιον περὶ τῆς βαρείας
καὶ θανατηφόρου νόσου τοῦ πάσχον-
τος δυσχυοῦς κυπριακοῦ λαοῦ. Ὅ-
ποια αἰσθήματα καταλαμβάνουσι τοὺς
ἀντιπροσώπους πρὸ τῆς εἰσόδου των
εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκείνην, ἐν ἣ ἡ

συζητηθή μετά πάσης λεπτομερείας
πάσα πληγή της πατρίδος, εν η
θα υποδειχθώσι τὰ φάρμακα, εν η
θα υπεραμυνθώσιν υπέρ της σωτη-
ρίας και εν η θα ιδώσι ματαιουμέ-
νας πάσας τὰς ενεργείας, ελλείψει
η ἀνήσει φαρμάκων!!! Ω! πό-
σον λυπηρόν τὸ τελευταίον τοῦτο και
πόσον ὀχληρόν εἰς τοὺς βουλευτάς,
προαισθανόμενον και προγιγνωσκόμε-
νον!

Διὰ τὸν ἄνθρωπον τὸν ποθοῦντα
και σπυρόντα μετά ζήλου και μετά
πάσης εὐκρινείας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ
ἀνατεθέντος αὐτῷ καθήκοντος και, εν
αὐτῇ τῇ πρὸς τὸ καθήκον ὁρμῇ, ἔχον-
τα τὴν συνείδησιν ὅτι θὰ τεθῶσι
κωλύματα εἰς τὰς προσπάθειάς του
και θὰ ἐξουδετερωθῇ οὕτω ὁ ζήλος
του, τὸ τοιοῦτο εἶνε λίαν σκληρόν και
πρὸ τοιαύτης σκληρᾶς δοκιμασίας
εὐρίσκονται κατ' ἔτος οἱ ἀξιοί. βου-
λευταί μας. Εἰσερχόμενοι εν τῇ αἰ-
θούσῃ ἐκείνῃ, βλέπουσιν ἐκεῖ ὀφθαλ-
μοφανῶς τὴν Κύπρον κλινῆρη, πρὸς
αὐτοὺς τὰς χεῖρας ἐκτείνουσαν και
περίλυτον τὸ βλέμμα ρέπουσαν, ἀ-
παλλαγὴν τῶν βασάνων ἐπικαλουμέ-
νην, τοὺς καταλαμβάνει ὁ ἅγιος ἐκεῖ-
νος και γλυκὺς υπέρ αὐτῆς ἐνθουσι-
ασμὸς, ταράττονται, συγκινοῦνται, τὸ
αἷμα ἀναβαίνει εἰς τὸ πρόσωπον και
τὰ δάκρυα λανθάνουσι ὑπὸ τὸ βλέ-
μαρον, συζητοῦσιν, ἀγωνιῶσιν, ἀνα-
καλύπτωσιν, εἴτε τῇ συνεργασίᾳ ὁ-
λων εἴτε τῶν περισσοτέρων, τὸ ἀρμό-
διον φάρμακον, συντάττεται ἡ συντα-
γῇ και τὰ πάντα φροῦδα
και μάταια. Τὰ φάρμακα ἐλλείπου-
σι. Τὸ μέγα και πλούσιον Βρεττανι-
κὸν φαρμακεῖον «δὲν περισσεύουσι—
λέγει—φάρμακα διὰ ξένους ἀσθενεῖς».

Ω! διὰ τὴ μεγάλη, πλουσία, ἰ-
σχυρά και εὐγενῆς Ἀγγλία, πρὸς ἣν
ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν γενεῇ ἔχει μᾶλλον
ἀφορμὰς εὐγνωμοσύνης, νὰ μὴ ποιῇ
οὕτως ὥστε νὰ εὐλογῆται και ὑπὸ τῶν
Κυπρίων τὸ ὄνομά της, νὰ ἐπιρρωσθῇ
δὲ και νὰ διακωμισθῇ ἡ πρὸς αὐτὴν
εὐγνωμοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ; Ἡ
ἀξιωματικὸν παράδειγμα καλῆς δια-
χειρίσεως διδοῦσα πρὸς πάντας Με-
γάλη Βρεττανία κατὰ τί ἀδυνατεῖ νὰ
ἐπανορθώσῃ τὴν κατάστασιν τῆς
Κύπρου;

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ γλυκὺ και τερπνὸν ἔαρ
μας ἐπεσκέφθη κάπως προῶρως,
τοῦτο δὲ παρέχει ὑπονοίας ὅτι
ταχέϊα τις μεταβολὴ γενήσε-
ται. Παντοῦ τῆς νήσου ἐπε-
κράτησε σχεδὸν καλοκαιρινὸς
καιρὸς ἐπὶ δεκαήμερον ἤδη, τῶν
δὲ σπαρτῶν ἡ αὐξήσις καθιστα-

ται ἐπαισθητῇ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ.
Οὐδεὶς γεωργὸς, ἐν οἰαδῆτινι
γωνία τῆς νήσου οἰκῶν, ἔχει
παράπονα κατὰ τοῦ ἐφεταίνοῦ,
μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, και-
ροῦ, εὐχόμεθα δὲ και ἐλπίζομεν
νὰ διατηρηθῇ ἀμειωτος ἡ εὐγα-
ρίστησις αὐτῇ μέχρι τῆς ἀποθη-
κεύσεως, ἣν ὁ μὲν καιρὸς ὑπό-
σχεται πλουσίαν, ἀδῆλόν δὲ ἂν
θα ἐπιτρέψωσι νὰ φανῇ τοιαύ-
τῃ εἰς τοὺς ἀτυχεῖς γεωργοὺς
και οἱ προμεροὶ δίποδες ἄπτε-
ροι και πλατυώνυχες ἢ μᾶλλον
γαμψώνυχες μύρμηκες τῶν ἀ-
λωνίων, δηλαδὴ οἱ τοκογλύφοι.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην
τῆ 13 μ.μ. ἀκριβῶς ὁ Μ. Ἀρ-
μοστής ἀνέγνω ἐν τῇ αἰθούσῃ
τοῦ Νομοθετικοῦ τὸν ἐναρκτή-
ριον λόγον διαρκέσαντα περίπου
15 λεπτά. Κατόπιν ἐξελέγη Ἐπι-
τροπὴ πρὸς σύνταξιν τῆς ἀ-
παντήσεως συνισταμένη ἐκ τῶν
κ. κ. Κόλλυερ, Χείδεσταμ, Πα-
σχάλη, Ν. Ρούσου, Μαλκηίδου
και Ρασίτ ἐφένδη. Ἡ ἀπάντη-
σις ἀναγνωσθήσεται τῇ προσε-
χεῖ Δευτέρᾳ.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην,
πρώτην ἤδη φοράν κατέπλευ-
σεν ἐκ Λάρνακος εἰς τὴν πό-
λιν μας τὸ ἐκ Συρίας προερ-
χόμενον γαλλικὸν ἀτμόπλοιον
τῆς ἐταιρίας Μεσταζιερῆ, ὅπερ
παραλαβὸν ἀρκετὸν φορτίον οἰ-
νων και ἀλεσμένου χαρουπίου
ἀνεχώρησε τὴν ἐπιούσαν. Θὰ
προσεγγίζωσιν εἰς τὴν πόλιν μας
ὁσάκις εὐρίσκεται φορτίον, νο-
μιζόμεν δ' ὅτι θὰ εὐρίσκωσι πάν-
τοτε και οὕτω θὰ προσεγγίωσι
τακτικῶς. Πράκτωρ διωρίσθη ὁ
κ. Σπ. Γ. Ἀραούζος.

Ὁ χθὲς ἐσπέρας δοθεὶς ὑπὸ
τῆς νεολαίας μας χορὸς ἐν τῇ
λίαν καταλλήλως και εὐπρεπῶς
διακοσμηθῆσῃ οἰκίᾳ τοῦ κ. Π. Δ.
Παπαδάκη ὑπὸ τὴν εὐγενῆ προ-
στασίαν τῆς Κυρίας Γ. Δ. Κα-
καθύμη, διεξήχθη πάνυ καλῶς
και εὐαρέστως, τῶν συνελθόν-
των ἀποχωρησάντων μόλις τῇ
4ῃ ὥρᾳ τῆς πρωίας.

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ
Λευκωσίας ἡ κοινωνικὴ τῆς
πρωτευούσης κατάστασις εἶνε
λίαν λυπηρά. Ἀπὸ τῶν δημαρ-
χιακῶν ἀνεπτύχθησαν πάθη, ἀ-
τινα ὁσημέραι εὐρύνουσι τὸ με-

ταῦ δύο ἀντιπολιτευομένων με-
ριδῶν χάσμα, ἢ ὁ εὐθύνη τῶν
τοιοῦτων ἀποτελεσμάτων ἐπι-
βαρύνει ἐξ ἴσου και τοὺς ἔχον-
τας δικαίον και τοὺς μὴ ἔχον-
τας. Λυπηρόν, λυπηρότατον, ὅ-
τι ἐν ἡμέραις καθ' ἃς μόλις ἐν-
τῇ ἐνώσει και ὁμοφωνίᾳ ἐγχει-
ται ἡ ἰσχύς, νὰ πλάττηται ἐξ
υπογείου μῆλον ἔριδος και δὴ
και σεσηπῶς, και νὰ δημιουρ-
γῶνται πάνδημοι διχόνοιοι και
διαιρέσεις εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπο-
λήγουνται ἢ εἰς ἀμείβοιαν ὑλι-
κὴν τε και ἠθικὴν βλάβην. Ἐν
τοιαύταις περιπτώσεσιν ὁ πρῶ-
τος και μέγιστος ἐπαινος ὀφεί-
λεται τῇ μεριδί ἐκείνῃ, ἣτις, πρὸ
τοῦ μεγεθοῦς τῆς κατ' ἄμφω
κοινῆς ταύτης βλάβης, ριψῇ
πρώτη τὰ ὄπλα, ἀναγκαιτιζόμε-
νη ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς και τείνουσα
χεῖρα συμφιλώσεως και εὐγε-
νοῦς συμπράξεως υπέρ τῶν κοι-
νῶν συμφερόντων. Ἐπιθυμοῦμεν
ὅσον τάχιον νὰ διαδώσωμεν μετ'
ἐπαίνων μίαν τοιαύτην προσφι-
λῇ διὰ τὸ προσφιλές ἡμῖν κοι-
νὸν τῆς πρωτευούσης στιγμήν,
ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι ἐπὶ
τέλους θὰ ὑπερισχύσῃ ἡ ὀρθῶς
νοουμένη φιλοπατρία τῆς ὀλε-
θρίως ἀναπτυσσομένης μικροφι-
λοτιμίας.

Τὸ παρὰ τὸ χωρίον Πύργον
ἀνακαλυφθὲν ὑπόγειον ἐν ᾧ εὐ-
ρέθη ὁ ἀπηνθρακωμένος, δυσ-
τυχῶς, σίτος, (ἀνθρακες ὁ θη-
σκυρὸς), ὡς ἐγράψαμεν εἰς τὸ
παραλθὸν, διευθύνεται ὑπογείως
πρὸς τινὰ ἀρχαῖον πύργον (ἐξ
οὗ και τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου)
φέρει δὲ καθ' ὠρίσμενας ἀπο-
στάσεις και ὁπᾶς ἐκ τῆς ἐπιφα-
νείας τῆς γῆς μέχρι τοῦ ὑπογεί-
ου, αἵτινες ἐχρησίμευον φαίνεται
ὡς φεγγίται. Ἀνακριβὲς ὅτι τὸ
ποσὸν τοῦ σίτου ἀναβαίνει εἰς
γίλ. κοιλὰ, ὡς μᾶς εἶχον εἰπεῖ,
εἶνε ὁμοῦς μεγάλης ποσότητος
και καθ' ἃ φαίνεται, μεμιγμένον
μετὰ κριθῆς, ἐπίσης ἀπηνθρα-
κωμένης. Ἀπηνθρακωμένην πλέ-
ον εὐτυχίαν μᾶς δίδει ἡ μαύ-
ρη μας γῆ.

Τὴν Πάφον ἀπὸ τινος, σεί-
ουσιν ἐπανελημμένοι σεισμὸι
ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης κα-
τωτέρω εἰς τὴν ἐκεῖθεν ἐπιστο-
λὴν. Ὁμολογουμένως τὰ μαῦ-
ρα και σκοτεινά, πλὴν ξηρὰ νέ-
φη, ἄτινα κατ' αὐτάς ἐκάλυ-

πτον τὸν ὀρίζοντά μας πρὸς
τὸ ΒΔ. μέρῳ, εἶχόν τι τὸ ἰδι-
άζον και ἀφύσικον.

Τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς
Ἰανουαρίου ἐνῶ ὁ κ. Ἀντώνι-
ος Παπαδάκης ἐξ ἀγίου Μά-
μαντος εὐρίσκειτο εἰς Λεμησσὸν,
κλέπται τρυπήσαντες τὸν τοῦ-
χον τῆς οἰκίας του εἰς τὸ χω-
ρίον του, ἀφήρσαν πᾶν ὅ,τι
εἶχε, προῖον ἐργασίας πολλῶν
ἐτῶν, ὡς και τὰ γραμματίᾳ
του. Περιττὸν πιστεύω νὰ εἴ-
πωμεν ὅτι εἶνε ἀγνωστοὶ οἱ
δράσται. Περιέργον θὰ ἦτο ἂν
εἰδόντο γνωστοί.

Ἐκ τῶν βουλευτῶν τοῦ δι-
αμεριτματοῦ Λεμησσοῦ—Πά-
φου ὁ κ. Γ. Μαλικίδης και ὁ Ρα-
σίτ ἐφένδης ἀνεχώρησαν διὰ
Λευκωσίαν ἀπὸ τῆς παρελθού-
σης Δευτέρας, οἱ δὲ κ. κ. Σω-
κράτης Ν. Φραγκοῦδης και Μ.
Η. Μιχαηλίδης ἀπέηλθον σήμε-
ρον.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀν-
τηλλάγησαν ἐν Καθολικῇ οἱ ἀρρα-
βῶνες τῆς εὐ ἡγμένης δεσποινίδος
Ἐλισάβετ Χρυσάνθου μετὰ τοῦ κα-
λοῦ νέου Νεοκλέους Ἀνασταίου. Ἡ
«Σάλπιγξ» τῆς εὐχεταὶ ταχέϊαν τὴν
ρέψιν.

Χάριν περιεργείας ἀναγράφομεν ἐνταῦθα
τὰς τρεῖς συζύγους τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καρόλου
—Λουδοβίκου—Ἰωσήφ—Μαρίου, ἀδελφοῦ
και διαδόχου τοῦ νῦν αυτοκράτορος τῆς Αὐ-
στρίας.—Τῆ 4ῃ Νοεμβρίου 1856 ἐνομιεῦθη
τὴν Μαργαρίτα—Καρολίαν—Φρειδε-
ρίκην—Σεσίλην—Αὐγουστᾶν—Ἀμυλίαν—
Ἰωσηφίνην—Ἐλισάβετ—Μαρίαν—Ἰωάνναν,
(δηλαδὴ μίξ εἶνε ὅλη αὐτή), θυγατέρα τοῦ
βασιλέως τῆς Σαξωνίας Ἰωάννου, ἐχάρευσε
δὲ τῆ 25 Σεπτεμβρίου 1858. Ἐνομιεῦθη
τὸ δεύτερον τῆ 21 Ὀκτωβρίου 1862 τὴν
ἀρχιδούκισσαν Μαρίαν—Ἀννοσιάνην—Ἰ-
σαβέλλαν—Φιλομένην—Σαβαζίαν, θυγατέρα
τοῦ ἀποθ. Φερδινάνδου τοῦ Β' βασιλέως τῶν
δύο Σικελιῶν. Χηρέυσε και πάλιν συνεζεύ-
χθη τὸ τρίτον τῆ 27 Ἰουλίου 1873 τὴν
ἀρχιδούκισσαν Μαρίαν—Θηρεσίαν—Φερ-
δινάνδην—Εὐλαλίαν—Λεοπολδίνην—Ἀδε-
λαΐδα—Ἰσαβέλλαν, (ἀναπνεύσασε ὀλίγον . . .)
—Καρλότταν—Μιχαήλην—Ραφαέλην—Γα-
βριέλλαν—Φραγκίσκην κτλ. ἀκόμη. Τρεῖς
γυναῖκες μετ' 26 ἀνόματα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.
Λευκωσία τῆ 28 Φεβρουαρίου 89.
Χθὲς ἦν τὸ ἀνοιγμα τοῦ Βουλευ-
τηρίου. Ἀπὸ τῆς 2 σχεδὸν μ.μ. ὡ-
ρας μία ἰλη ζαπτιέδων και ἐτέρα ἐφ-
ίπων, ὡς και ὁ λόχος τοῦ ἐνταῦθα
ἀγγλικῶν κρατοῦ ἐςρησαν εἰς γραμ-
μας πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου. Κόσμος
πολὺς, ὡς πάντοτε, συνεσωρεύθη τὴν
3ην ἀκριβῶς ἐπεφάνη ἡ φέρουσα τὸν

Μ. Αρμωσὴν μετὰ τοῦ γραμματέως καὶ ὑπασιπτοῦ τοῦ ἄμαξα. Ἀμα ὁ Μ. Αρμωσὴς εἰσῆλθεν ἐν τῇ τοῦ Βουλευτηρίου αἰθούσῃ, ἀπὸ πρῶτον ἐ-
γαζέτησε τοὺς παρευώτας καὶ τοὺς Βουλευτάς, ἤρξατο ἀναγινώσκων τὸν λόγον, ὅστις διήρκεσε περὶ τὰ 15 λεπτά, καὶ εἶτα ἀποχαιρετήσας ἀπῆλ-
θεν.

Αἱ ἀπόκρεω ἀπὸ χρόνου εἰσχυρόν κχτέρχονται. Ἡ ψυχρότης εἶνε τοσαύτη ὥστε καὶ κατωτέρω τοῦ μηδενικοῦ θά κατέλθωσι. Καίτοι ὁ καιρὸς ἦτο λαμπρὸς οὐδὲν κακὸν καὶ ἄξιον λό-
γου εἶδομεν. Πποσωπιδόφοροι τινὲς ἀγυιόπαιδες μόνον περὶήρχοντο. τεί-
νοντες καὶ τὴν χεῖρα διὰ δεκάραν ἢ εἰκοτάραν. Οὐδὲν εὐφύες, οὐδὲν σκόπιμον τὰ πάντα κενὰ καὶ οὐδὲν καινόν. Ἀλλοτε ἡ νεολαία διὰ τῆς ματκαρεῦσεως τῆς (ἄς μοι συγγω-
ρηθῇ ἢ φράσις) ἐματκαρεῦσε πρά-
γματα ἄξια μασκαρεῦσεως ἐνῶ σῆ-
μερον ἐπειδὴ τὰ πάντα ἐματκαρεῦ-
θησαν καὶ δὲν εὐρίσκει τις τείον
πρῶτον καὶ ποῖον δεῦτερον νὰ δια-
κωμωδῆται, ἐγκαταλείπει τὰ πάντα.
Τὸ ζήτημα τῆς αὐτοσυτηρήσεως
κατήντησε τόσον μέγα, ὥστε ἐνώπιόν
του σιγᾶ πᾶν ἄλλο ζήτημα.

Ἀπὸ τινος ἐπικρατεῖ καιρὸς ἔα-
ρος, καιρὸς θερμὸς, ὑποβοηθῶν θαυ-
μασίως τὴν αὐξήσιν τῶν σπαρτῶν.
«Ρεμβόπους».

—ο—

Ἐκ Βεροσίων.—

Τὸ παρελθὸν Σάββατον παῖδά τινα ἐκ τοῦ χωρίου Στύλλου ἀγοντά μόλις τὸ 17ον ἔτος, καὶ κτίζοντα ἐνταῦθα κατεπλάκωσε τοῖχος κρημισθεὶς ἐπὶ αὐτοῦ. Ἀμέσως πάντες οἱ ἐκεῖ συν-
εργάται τὸν ἐξέθαψαν, ἀλλὰ φεῦ! εὐ-
ρον αὐτὸν ἄπνον καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστραμμένον πρὸς τὰ νῦτα. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ δυσυχῆς πα-
τήρ του, κατῆλθεν ἐνταῦθα ἐπὶ σκο-
πῶ νὰ τὸν ὑπάγῃ εἰς τὸ χωρίον διὰ
νὰ κάμωσι τὴν Ἀπόκρεω, ἀλλ' ἀντὶ
τούτου ἐπέπρωτο νὰ συνδεύσῃ αὐ-
τὸν εἰς τὸ νεκροταφεῖον καὶ ὄχι εἰς
τὸ χωρίον, διότι, «ἄλλαι μὲν βουλαὶ
ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲ Θεὸς κελεύει».

Ἐπειδὴ ὁ παῖς οὗτος ἦτο ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τεχνιτῶν τινῶν, ἡ ἀκυνομία ἐπεμδάσα ἔκαμε τὰς δεούσας ἀνακρί-
σεις, καὶ κατόπιν τοὺς προσεκάλεσε ἐν τῷ Δικαστηρίῳ, ἔνθα ὁ Πρόεδρος ἀπέρριψε τὴν ὑπόθεσιν, εἰπὼν ὅτι εἰς τοιαύτας ἐργασίας, ἐνίοτε συμβαίνου-
σι τοιαῦτα δυσυχήματα.

—ο—

Ἐν Κτηματι—16)28 89.

Τῇ Συντάξει τῆς «Σάλπιγγος».

Πάντη ἀκατανόητος καὶ μν-
στηριώδης ἡ τῆς ἀτμοσφαιρας
κατάστασις.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν διατελοῦ-
μεν σχεδὸν ὑπὸ σιάν, ὡς ἐκ

τῆς ζοφερότητος τῆς ἀτμοσφαι-
ρας καὶ τῆς ἐντεῦθεν σκοτίας τοῦ
αἰετοπε μινδιωντος καὶ τὴν ὀ-
ρασίην καταθέλγοντος ὀρίζοντος
ἡμῶν.

Συχναὶ δονήσεις σεισμῶν κατὰ
μικρὰ χρονικὰ διαστήματα ἐπι-
συμβαίνουσαι οὐκ εἰς μικρὸν ἐν-
έβαλον ἅπαντας φόβον.

Εἰς τὰς 3 μεσοῦντος καθ' ἡ-
μᾶς περὶ τὴν 6-25' Τῆς πρωί-
ας τρεῖς ἀρκούντως ἰσχυρὰς καὶ
ἀλλεπαλλήλους δονήσεις σει-
σμοῦ ἠσθάνθημεν.

Τὴν ἀντιπροχθὲς Δευτέρα 13,
ὀδεύοντες περὶ τὰς 2 μ. μ. καὶ
αὐθις ἠσθάνθημεν μικρὰν δόνη-
σιν σεισμοῦ δις ἐπαναληφθέντος
περὶ μέσας νύκτας τῆς Δευτέρας
πρὸς τὴν Τρίτην, καὶ αὐθις ἐ-
πισυμβαίνοντος κατὰ τὴν 4-15' τῆς
πρωίας.

Τὴν 3 ὥραν τῆς πρωίας τῆς
χθὲς καὶ αὐθις ἠσθάνθημεν ἐτέραν
δύο ἡμῶν σεισμῶν, καὶ ἄλλην περὶ
τὴν 11-30' τῆς χθὲς μ. μ. πρὸς
τὴν σήμερον.

Προφανῶς οἱ τοιαῦται ἀλλε-
παλλήλοι δονήσεις, καὶ τὰ τὴν
ἀτμοσφαιραν κατακαλύπτοντα πυ-
κνὰ καὶ ὀλιγα ἰδιάζοντα ἄβροχα
ρέφη, δὲν εἶναι, κατὰ φυσικοὺς
λόγους, εὐχάριστα προσηνήματα,
ἀλλὰ, Κύριος οἶδε, ὅτι προσι-
ωρίζονται.

Ὁ Θεὸς γένοιτο ἰλεως.

Τὰ τοῦ διδαχθέντος δράματος.

Τὸ προαγγελθὲν δράμα ἐδιδά-
χθη τὸ προπαραλθὸν Σάββατον
4 μεσοῦντος καθ' ἡμᾶς.

Ἡ συρροή τοῦ πλήθους, καὶ
ἰδία ἡ τοῦ ὠραίου φύλου ἦν
ὀλιγα προτοφανῆς διὰ τὸ Κτήμα.

Ἡ ἐκτέλιξις τῆς ὑποθέσεως
τοῦ δράματος ἐστέρθη ὑπὸ πλή-
ρους ἐπιτυχίας ἅπαντες οἱ νε-
αροὶ ἠθοποιοὶ ὑπεδύθησαν τὰ δι-
άφορα τοῦ δράματος πρόσωπα
μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ ἐπιτυ-
χίας τὰ χειροκροτήματα ὑπῆρ-
ξαν συγγρότητα καὶ παταγώδη,
προδιδόντα τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν.
Κατὰ τὰ διαλείμματα ἐρχώριος
ἐπαίοντιζε μουσικὴ πρὸς τέρψιν
τῶν θεατῶν. Ἡ παράστασις ἔλη-
ξε περὶ τὴν 11-45' ὀποτε ἅπαν-
τες ἀπῆλθον κομίζοντες τὰς γλυ-
κυτέρας τῶν ἐντυπώσεων.

Τὸ ἐξ εἰσιτηρίων καὶ λοιπῶν
προϊόν ἀνήλθεν εἰς τὰς 8 πε-
ρίπου Στερίνας.

Τὸ δὲ ἔξοδα εἰς Λίρ. 5-10-0
ὡς ἐγγιστα.

Τὴν μεθαύριον νύκτα 18 τρέχ.
διδαχθήσεται ἀπὸ σκηνης τὸ ὀ-
ραιότατον δράμα:

«Ἡ θυγάτηρ τοῦ Ραββίνου»,
ἠτοι «θηρηκεία καὶ ἐρώς» μετὰ
δύο κωμῶδων, ὁ «Πειρασμένος
Ποιητής» καὶ «οἱ τρεῖς φουκα-
ράδες φοιτηταί».

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ
αὐθις ἄβροχον θὰ συνέλθῃ τὸ κοι-
νὸν τῆς πόλεως.

—ο—

Ἐκ Κυθραίας.—

Κατὰ τὴν 9ην μ. μ. ὠρῆ τῆς
7 Φεβρ. 89, ὁ ἔκ Χάρτζας (Ε-
παρχία Κερυνείας) Φυλακτὸς Σάβ-
βα, ἔκοσιν ἔως ἑκοσι δύο ἐτῶν
ἐπυροβόληθη ἀνευ κινδύνου ὑπὸ
τινος ἐρχωρίου του, ὅστις συν-
ελήφθη ὑπὸ τῆς ἐν Κερυν. ἀ-
στυνομίας μετὰ τινος ὠρας, ἐπὶ
τούτῳ τῷ σκοπῷ εἰδοποιηθείσης.
Λέγεται δὲ ὅτι ἐπυροβόλησεν
αὐτὸν ἀντ' ἄλλου.

—Χθὲς ἐπεσκέφθη τὰ ἐν Κυ-
θραία λειτουργούντα τέσσαρα scho-
λεῖα ὁ ἐπίτοπις τῶν τοιούτων,
κ. Ἰωσίαι Σπένσερ. ὅστις ἐνε-
κα τῶν κόπων οὐκ καταβάλλει
ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν τέκνων
τῆς Κύπρου, καὶ διὰ τῆς ἀόγκου
ἐπιδιώξεως τοῦ καθήκοντός του,
καθίσταται ἀξίεπαιρος, τὴν ἐ-
παύριον δ' ἀνεχώρησε πρὸς ἐ-
πίσκεψιν ὀλιγων τῶν σχολείων
τοῦ διαμερίσματος τούτου.

—Ἡ κατὰ τοῦ Μιχαὴλ Θεο-
χάρη ἐκ Κυθραίας ἐπιβληθεῖσα
θαυτακὴ ποιητὴ, ἐκτελεσθήσεται
μετὰ τινος ἡμέρας ἐν Κερυνεία.

—Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἔχομεν
ζεστόν θερμὸν ἥλιον ὅστις ἀνα-
πτύσσει θαυμασίως τὰ κλιῶς
προποισθέντα σπαρτὰ κλίνει δ-
μως ἠδὴ εἰς τὰς βροχὰς, καὶ
ἐλπίζω νὰ μὴ διαψευσθῶ.

—ο—

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Κατωρθώθη χάριτι θεῆς ἡ σύ-
στασις σχολείου ἐν τῷ χωρίῳ μας
ὑπὸ διδάσκαλον τὸν ἠθικώτατον
καὶ ἐπιμελέστατον νέον κ. Κωστ.
Ἡλιάδην. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυ-
βέρνησις δὲν θὰ στερήσῃ ἡμᾶς
τῆς ἀναγκαίας ἐπιχορηγήσεως.

Κατὰ τὴν 2. Φεβρ. εορτὴν καθ'
ἦν τὸ χωρίον πανηγυρίζει καὶ
καθ' ἦν πολλοὶ τῶν περίε
χωρίων συναθροίζονται, ὁ ρηθεὶς
διδάσκαλός μας ἀνέπτυξε λίαν
ἐκτενῶς τὸ Εὐαγγέλιον ἐπ' Ἐκ-
κλησίας, τὸ δὲ πλῆθος ὀλιγων με-
τὰ μεγάλης προσοχῆς εἶχε προ-
σηλωμένα πρὸς τὸν διδάσκαλον
καὶ βλέμμα καὶ προσοχήν.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ ἰκανότης
αὐτῆ τοῦ διδασκάλου μας, ἡ
πρὸς τοὺς μαθητὰς ἐπιμελεία του
ἢ χρηστότης καὶ καλοὶ πρὸς
πάντας τρόποι του μᾶς κατέθελ-
ξαν.

Ἐκ Πραστείου τοῦ Κελλαίου.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 19 ἀριθμοῦ.
Σκαλτσούνη Ἀνθρωπολογία (ΣΤ')
Θεωρίαι καταδικασθεῖσαι ὑπὸ τῆς
νεωτέρας ἐπιστήμης καὶ ἐν Ἑλλάδι
διδασκόμεναι ὡς ἐπιστημονικαὶ ἀλήθ-
θειαι.—Α. Ρ. Ραγκαβῆ περὶ τῆς δι-
δασκαλίας τῆς Θεολογίας καὶ τῶν δι-
δασκομένων αὐτῆν μελλόντων κλη-
ρικῶν.—ΓΡ. Γώγου ἀρχιμανδρίτου.
Ἐνέργειαι πρὸς ἀνθρώπων τοῦ κλη-
ρου.—Μ. Γαλανοῦ. Αἱ «ψυχώσεις»
Β'.—Κ. Διαλεῖσιμα. Ἡ Ἀλήθεια ποι-
ημα.—Πῶς πρέπει νὰ φερωμεθα πρὸς

τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.—Ἡ ἐπιτυχία τοῦ
Βουλαντζέ.—Ἀλληλογράφια

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗ-
ΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.

Περιεχόμενα τοῦ β'. τόμου τοῦ
Φεβρουαρίου τοῦ ἀρίστου τούτου διὰ
τὸν λαὸν ἀναγνώσματος.—

Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ δράματος «Φίλιπ-
πος καὶ Ὀλυμπία».—Οἱ Ζάπται καὶ τὸ
Ζάππειον μετὰ εἰκόνων.

ΑΓΓΕΛΙΑ

«ΕΛΙΚΩΝ».

Περιοδικὸν μετ' εἰκόνων δις τοῦ
μηνὸς ἐκδιδόμενον. Ἐσορία.—Ποίη-
σις.—Τέχνη.—Δράμα.—Μυθιστορία.—
Ἡθῆ καὶ ἔθιμα.

Τὸ ὠραῖον τούτο εἰς τὸ εἶδος τοῦ περιο-
δικῶν, ἐκδιδόμενον λίαν φιλοκάλως κατὰ δε-
καπενθημερίαν καὶ ἀποτελούμενον ἐξ 8 σε-
λίδων εἰς μέγα 4ον, θὰ περιέχῃ μυθιστο-
ρίας ἠθικωτάτας, πρωτότυπα διηγήματα,
ποιήματα καὶ δράματα τῶν ἐπιφανεστῶν
ποιητῶν παντὸς Ἑθνους καὶ πάσης βιογρα-
φίας καὶ τῆς εἰκόνας αὐτῶν, περιγραφαὶς δι-
αφόρων χωρῶν καὶ τῶν ἠθῶν καὶ ἔθιμων
τῶν ἐν αὐταῖς οἰκούντων, ἀνέκδοτα ἄστεια
κ. λ. κ.

Πᾶς ἐπιθυμῶν νὰ διατρέψῃ τὸν χρόνον
τῆς σχολῆς αὐτοῦ τερπόμενος ἢ διδασκόμε-
νος δύναται ἀντὶ ὀλίγων χρημάτων, (8 χρυ-
σῶν φράγκων ἐτησίως) νὰ κατέχῃ τὰ ἀρι-
στοτεργήματα τῆς διανοίας τῶν ἐπιφανεστῶ-
των παντὸς Ἑθνους συγγραφέων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. Ἀντώνιος Παπαδάκης
ἐκ τοῦ Ἁγίου Μάμαντος εἰδο-
ποεῖ τοὺς ὀφειλέτας αὐτοῦ ὅτι
πᾶσα εἰς ἄλλον παρὰ τὸν ἴδιον
αὐτὸν γενομένη ἢ γενησομένη
κατὰ μέρος ἢ κατὰ τὸ ὄλον
πληρωμὴ εἶνε ἄκυρος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

—ο—

Ἀθῆναι.

Ἡ τακτικὴ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν
στρατοῦ ὤρισθη διὰ τὸ ἔτος 1889
εἰς 26,340 ἀξιωματικούς, ὑπαξιω-
ματικούς στρατιώτας.

—Τηλεγράφηματά τινα ἐκ Τεργέστης
βεβαιοῦσιν, ὅτι ἐπίκειται ἡ χρεωκό-
πια τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας Αὐστρια-
κοῦ Λόου. Ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνη-
σις ἀρνεῖται νὰ παράσῃ τὰ αἰτούμε-
να οικονομικὰ βοηθήματα εἰς τὴν
κινδυνεύουσαν ἐταιρίαν, ὑπὲρ τῆς ὀ-
ποιᾶς μέχρι τοῦδε τοσαύτας κατέ-
βαλε μερίμνας καὶ δαπάνας εἰς μά-
την, ὡς ἐκ τῶν ὑγέρων ἀποδεικνύε-
ται. Λέγεται, ὅτι μέλλει νὰ συσταθῇ
νέα μεγάλη ἐταιρία διὰ ξένων κεφα-
λαίων καὶ αὕτη θὰ ἐξαγοράσῃ τὰ
80 ἀτμόπλοια τοῦ διαλυομένου Λό-
ου ἀντικαθιστῶσα αὐτὸν καὶ ἐπὶ δια-
φόρων βάσεων διοργανίζουσα τὰς ἐρ-
γασίας τῆς.

Βερολίνον. 8.—Αἱ ἡμιεπίσημοι ἐ-
φημερίδες τοῦ Βερολίνου θεωροῦσι
νῦν βέβαιον ὅτι ὁ πρίγκηψ Ρεδόλ-

φρος ητοκτόνησε μετά της Βαρω-
νίδος Βετσέρα, αφού διήλθε διασκε-
δάζων μετ' αυτής δύο ημέρας. Ητο-
κτόνησεν εν τῇ ἐπαύλει τοῦ Μά-
γερλιχ.

Παρίσιοι, 8.—Ο «Φιγαρώ» δη-
μοσιεύει τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τοῦ Ρο-
δόλφου πρὸς τὸν Δούκα τοῦ Βρα-
γάνς.

Φίλιε

Ἀνάγκη νὰ ἀποθάνω. Μοί εἶναι
ἀδύνατον νὰ πράξω ἄλλως. Ὑγίαι-
νε καὶ Χαῖρε.

Ὁ Σὸς Ροδόλφος.

Ἐπίσης δημοσιεύει τὴν ἐξῆς τῆς
Βετσέρα πρὸς τὴν βαρωνίδα μητέ-
ρα της.

Φίλη Μητέρα

Ἀποθνήσκω μετὰ τοῦ Ροδόλφου.
Ἀγαπώμεθα παρὰ πολὺ. Συγχώρη-
σόν με. Χαῖρε.

Ἡ ἀτυχῆς σου Μέρυ.

Υ. Γ. Ὁ Μωράτις (ἀμαξηλάτης
τοῦ Ροδόλφου) ἤσε θαυμασιῶς τὴν
νύκτα ταύτην.

Παρίσιοι, 14.—Εἰ καὶ ἤναντιού-
το τὸ Ὑπουργεῖον, ἡ Βουλὴ ἐψήρι-
σε τὴν ἀναβολὴν τῶν συζητήσεων
περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγμα-
τος διὰ πλειονοψηφίας 89 ψήφων.

Ὁ κ. Φλοκὲ προεῖπεν ὅτι θὰ δώ-
σῃ τὴν παραίτησίν του.

Ἡ ἀποτυχία τῆς συζητήσεως πε-
ρὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντά-
γματος καὶ ἡ παραίτησις τοῦ ὕ-
πουργοῦ ἦσαν ὅλως ἀπρόοπτα. Προ-
κηρύξεις τοῦ κρατηγοῦ Βουλανξὲ δι-
εκδιώουσι ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἀξίωμα ὅτι
ἀνέτρεψε τὸ ὕπουργεῖον, οὐ τὸ πε-
ρὶ ἀναθεωρήσεως σχέδιον ἦτο, προς-
ποίησις. Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἐγ-
γίζει.

Λονδίνον, 14.—Ἐν τῇ ἐπιτροπῇ
Πάρνελ καὶ «Χρόνου» ὁ «Χρόνος»
προσῆγαγε τὰς ἐπιτάλας τοῦ Πάρνελ
καὶ ἄλλα ἔγγραφα εἰς ἀπόδειξιν ὅτι
ἡ ὑπογραφή του ἦτο γνησία. Λί-
ραι 3,000 ἐπληρώθησαν διὰ τὰς ἐ-
πιτολάς καὶ ἔτεραί τρισχίλια εἰς τὸν
ὑπάλληλον τῆς μουσικῆς ἀκυνομίας.

Ὁ συνήγορος τοῦ «Χρόνου» ἀπέ-
δειξαν ὅτι ὁ Πίγκοτ ἄλλοτε συν-
τάκτης τῆς «Σάμροκ» παρέσχε τὰς
ἐπιτολάς τοῦ Πάρνελ αἰτίνας θὰ ὑ-
ποβληθῶσιν εἰς πραγματογνώμονα
πρὶν δημοσιευθῶσι.

Βερολίνον, 15.—Ὁ λοχαγὸς Βί-
σμαν ἀπῆλθεν.

Λονδίνον, 15.—Ὁ συνήγορος τοῦ
«Χρόνου» ἐδήλωσεν ὅτι ὁ κ. Πίγ-
κοτ ὤμισεν ὅτι ὁ κ. Λαδουαέρ
προσῆγγεν αὐτῷ 1,000 λίρας ἵνα
μαρτυρήσῃ ὅτι ἐπλάσογράφησε τὰς
ἐπιτολάς τοῦ Πάρνελ.

Ἄδεν 15.—Λέγεται ὅτι ὁ Ἄτ-
σινῶφ ἐξῆσε τὴν ρωσικὴν σημαί-
αν ἐν Σαγκάλλο.

Παρίσιοι, 16.—Ὁ κ. Μελὴν ἐ-
δέχθη τὴν ἐντολὴν νὰ σχηματίσῃ
ὕπουργεῖον.

Ρώμη, 16.—Ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε
τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς πρὸς τὸν
κ. Κρίστην διὰ πλειονοψηφίας 132
ψήφων.

Παρίσιοι, 18.—Ὁ κ. Ρουβιέ θὰ
γείνη πιθανῶς ὕπουργός τῶν ἐσω-
τερικῶν, ὁ κ. Φρεσινὲ ἢ ὁ κ. Ριβὸ
τῶν ἐξωτερικῶν.

Βερολίνον 18.—Ὁ «Ταχυδρόμος»
λέγει ὅτι νέφος πολέμου φαίνεται
ἐν Εὐρώπῃ.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Δουκὸς τοῦ
Κάμπριτζ εἰς Γιβραλτάρ εἶναι ση-
μαντικὴ κατὰ τοῦτο καὶ θὰ ἔχῃ ἀ-
ποτέλεσμα τὴν ἀμεσον βελτιώσιν
τῶν ὀχυρωμάτων.

Ρώμη, 18.—Ἡ ἀντιπλίτευσις ἐ-
ξακολουθεῖ νὰ ζητῇ ψήφον μομφῆς
ἐναντίον τοῦ κ. Κρίστη. Ἡ Βουλὴ
ἐψήφισεν ἐκ νέου πρότασιν ἐμπιστο-
σύνης ἐν σχέσει πρὸς τὴν κρατιω-
τικὴν διοίκησιν.

Πετρούπολις, 18.—Κατὰ τηλε-
γράφημα ἐκ τοῦ Σάρτζου ὁ ἐμίρης
ἀπρακτεῖ ἐν Μαζάρι Σερίφ καὶ οὐ-
δεμίαν ποιεῖ πολεμικὴν παρασκευήν.
Τὸ ρωσικὸν ἐμπόριον ἐπανελήφθη.

Παρίσιοι, 18.—Ἐνεκα τῶν κω-
λυμάτων ἅτινα ἀπῆντησεν ὁ κ. Με-
λὴν ἀπέσῃ τῆς ἐντολῆς τοῦ σχημα-
τισμοῦ ὕπουργοῦ. Πιστεύεται ὅτι ὁ
κ. Καρνὸ θὰ καλέσῃ πάλιν τὸν κ.
Ρουβιέ.

Ὡς βέβαιον ἀγγέλλεται ἐκ Βε-
ρολίνου ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλι-
έλμος, πρὶν ἢ κατέλθῃ εἰς Κων)-
τινούπολιν καὶ Ἀθήνας, θὰ ἐπισκε-
φθῇ κατὰ τὸ θέρος τὴν γηραιὰν
προμητορά του βασιλισσαν τῆς Ἀγ-
γλίας. Ἡ ὑπουργικὴ «Σημαία» τοῦ
Λονδίνου, εὐχομένη νὰ γείνη ἡ ἐπι-
σκεψις ὅ,τι τάχιον, βεβαίως ὅτι ὁ
αὐτοκράτωρ θὰ τύχῃ ἐγκαρδίου δεξι-
ώσεως, ἥτις θὰ διασκεδάσῃ πᾶν ἰ-
χνος ἀμοιβαίας δυσθυμίας καὶ πᾶ-
σαν παρενόησιν.

Τὴν ἐνεκα δυσχερειῶν οἰκονο-
μικῶν δοθεῖσιν παραίτησιν τοῦ πα-
τριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Νικοδήμου
δὲν ἐδέχθη κατὰ τὰς τελευταίας ἐί-
δήσεις ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας
εἶνε ἐγκυος ἀναμένεται δὲ μετ' οὐ
πολὺ ὁ τοκετὸς αὐτῆς. Γεννωμένου
εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ρουμανίας υἱ-
οῦ, μεταβάλλεται ἡ διαδοχὴ τοῦ
Ρουμανικοῦ θρόνου, ἥτις σήμερον
ἀνήκει εἰς τὸν ἀνεψιὸν τοῦ βασιλέ-
ως Καρόλου, πρίγκιπα Λεοπόλδον
Χοενζόλλερν.

Ὁ ἀποδιδώσας μητροπολίτης Ἀ-
θηνῶν ἐγκαταλείπει περιουσίαν ση-
μαντικὴν ἀνερχομένην εἰς 600,000
δραχμῶν. Κληρονόμοι εἶνε, ἐνόσφ

δὲν φαίνεται διαθήκη, εἰς ἰατρὸς ἀ-
δελφὸς τοῦ καὶ μία ἀγαμος ἀδελ-
φὴ του.

Ἐποκατὼ τῶν Ἀθηνῶν εὐρέ-
θησαν διάφοροι μεγάλοι καὶ μικροὶ
ὑπόνομοι λίθινοι καὶ κτιστοὶ, ὕψους
καὶ περιήρυτοι.

Ὡς προσωρινὸν μέγαρον τοῦ
διαδόχου ἐνοικιάζονται αἱ ἐπὶ τῆς
λεωφόρου «Ἀμαλίας» δύο οἰκίαι τοῦ
κ. Μενελάου Νεγρεπόντη.

[Τῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Τ. Καλλονᾶ ἐκφωνη-
θέντος λόγου κατὰ τὴν ἐσπέρην τῶν τριῶν Ἱεραρ-
χῶν ἐν Κτήματι Πάφου περιλήψεως, συνέχεια
καὶ τέλος.]

Ἡδὴ ἐξετάσαμεν ὅποια ἡ σχέση, ἡ στενό-
τατα συνδέουσα τὸ σῶμα, τὸ ἦθος καὶ τὸ
πνεῦμα.

Ἐποθεθεῖσθαι πρὸς στιγμὴν ὅτι παραμελεῖ-
ται ἡ τοῦ ἦθους καὶ πνεύματος μόρφωσις
τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀφίεται οὗτος εἰς τὴν τύ-
χην τῆς φυσικώτατα ὀδουμένης σωματικῆς ἀ-
ναπτύξεως, ὑποδοθηθεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἀπαραί-
τήτως ἀναγκαστικῆς τροφῆς, καὶ ἄλλων αἰτίων
συντελούντων εἰς τὴν ῥώμην τοῦ σώματος.

Τί φρονεῖτε, ὅτι ὁ καθ' ὅλα ἐκεῖνος τέλειος
τύπος τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐπὶ τέλους ἀποθῆ;
Ἀπλούστατα θὰ εἴπῃ τις ἀνθρώπος ἀνάγωγος,
ἦτοι ἀπαιδευτος, βάρβαρος, χονδρὸς τοῦς τρό-
πους καὶ ἀξίος παντὸς οἴκτου διὰ τὴν κτη-
νώδη αὐτοῦ ἠθικοπνευματικὴν κατάστασιν.

Ἀνεκτὰ θὰ ἦσαν, Κυρίαι καὶ Κύριοι, τὰ
ἀποδοθέντα αὐτῷ ἦμισα συγκριτικῶς ἀπὸ τῆς
ταῦτα ἐπιθετα, εἰς δὲν δικηκούντο εἰ δίκην
ἐντονωτάτων διαμαρτυρήσεων βροντώδεις ὤ-
ρυγμοὶ τῶν τῆς ἀγρίας φύσεως θηρίων, ἅτινα
διαφρήθην, καὶ δικαίως, θὰ διακηρύξωσιν ὅτι
ἐσφαλόμεν κατὰ τὰς κρίσεις ἡμῶν, ὑποβι-
βάσαντες τὴν ἀτομικὴν ἀξίαν τῆς τοῦ ὁμοίου
μας θηριωδίας, ἥς ταῦτα μειονεκτοῦσι.

Καὶ πράγματι δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀδι-
κος ἡ κατὰ τοῦ ἀμόρφωτου ἐκεῖνου, τὴν τε
ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα ἀνθρώπου διαμαρ-
τύρησις τῶν ἀγρίων θηρίων, διότι εἶναι παν-
θομολογούμενον καὶ κοινωνικῶς παραδεξιμέ-
νον ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ φύσις ἀγρι-
ωτέρα τῆς ἀνθρωπίνης, ὅταν αὕτη δὲν τύχῃ
τῆς δεούσης ἡθικῆς κυρίως καὶ πνευμα-
τικῆς μόρφωσις. «Πηγὴ γὰρ καὶ ρίζα
καλοκαὶ γαθίας, κατὰ Πλούταρχον, τὸ νομί-
μου τυχεῖν παιδείας».

Περιστελλεται ὁμοῦ τὸ κακὸν, κολάζεται
τὸ πρᾶγμα, ὅλως διόλου ἄλλην λαμβάνον
χροιάν, ὅταν ἡ τοῦ σώματος ἀνάπτυξις συν-
οδεύηται καὶ ὑπὸ χρηστῶν ἠθῶν, τῶν καὶ
ἀνευ τῆς τοῦ πνεύματος ἀναπτύξεως ἀποκτη-
μένων.—Προφανῶς ἀπαντες οἱ ἀνθρώποι δὲν
ἠτύχησαν νὰ πύχωσιν ἀνωτάτης, μέσης,
ἢ καὶ κατωτάτης παιδείσεως ἐκ τούτου δὲν
ἀκολουθεῖ ὅτι καὶ οὗτοι ἐν ἰσῇ δύνανται νὰ
καταταχθῶσι μοῖρα πρὸς τὸν ἀμόρφωτον ἐκεῖ-
νον καὶ θηριώδη ἀνθρώπον, τὸν στερούμενον
πρὸς τῇ τοῦ πνεύματος μόρφωσει καὶ τῆς
τῶν ἠθῶν ὁ μετὰ τῆς σωματικῆς ἀναπτύξε-
ως καὶ τὰ ἦθη ἐνταυτῷ καλλιεργῶν. Ἀνθρω-
πος, ἀπλῶς δύναται νὰ νομομαθῇ ἀπαιδευτος,
ὅχι ὁμοῦ ἀνάγωγος ἢ καὶ θηριώδης.

Ὅθεν ἡ ἀπαιδευσία δὲν εἶναι ἀμάρτημα
δὲν εἶναι κακία, δὲν εἶναι ἑλλειψις παντε-
λοῦς ἀνατροφῆς, διότι ἡ ἀνατροφή ἐγκτεται
εἰς τὰ καλὰ καὶ χρηστὰ ἦθη, τὰ ἄλλως,
ὡς προεφρηται, ἀποκτώμενα καὶ ἀνευ τῆς
παιδείας.

Πόσοι ἀνθρώποι ἀπαιδευτοὶ, ἀλλὰ τὰ ἦθη

καλῶς μορφωμένοι, δὲν εἶναι χρηστοὶ πο-
λίται, εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ, ἐνθερμοὶ πατριῶ-
ται, ἐντιμοὶ εἰς τὰς συναλλαγὰς, ἀκριβεῖς
εἰς τὸ καθῆκον, καὶ ἀξιοσέβαστοι οἰκογενει-
άρχαι; Ταῦτα ὁμοῦ λέγοντες δὲν ἐννοοῦ-
μεν καθ' ὅλοκληρίαν νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν
ἀπαιδευσίαν, τὴν ἄλλως ἀσθηρῶς πλέον μὴ
ἐπιτερομένην ἐν ἐγγύς φθίνοντι δεκάτῳ
ἐννάτῳ αἰῶνι, ὅποτε ἀνευ γραμμάτων δυσ-
χερῆς ὄψ' ὅλας τὰς κοινωνικὰς ἐσπέσεις, ἵνα
μὴ εἴπομεν ἀδύνατος, καθίσταται ἡ ζωὴ.

Ἐφ' ὃ εἰς τοῦτο ἀποβλέποντα ἅπαντα
τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, πυρετωδῶς ἐργάζον-
ται πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας, συσταίνοντα
ἀπανταχοῦ, καὶ εἰς αὐτὰς ἐπὶ τὰς ἐσχάτας,
ἐνθα δὲκα οἰκοῦσιν ἀνθρώπινοι ὑπάρξεις, ἀ-
ρίστα καὶ ἐντελέστατα λειτουργοῦντα ἀνώ-
τερα καὶ κατώτερα Σχολεῖα, ἅτινα ὁμολο-
γοῦμεν ὡς ὑπῆρξαι καὶ εἶναι ἡ ἀφετηρία τῆς
τριχῶς ἐξετασθείσης ἀνθρωπίνης μόρφωσις,
καὶ τοῦ ἐντεῦθεν καθιεστώτος πολιτισμοῦ, οὐ
ἢ πρὸς τὰ πρόσωπα πρόδος εἰς τὸ ἄκρον
αὐτῶν ἀρρίκτο τῆς αὐτοῦ τελειότητος σημείου.

Ἀλλὰ καὶ αὐθις ὁ εὐμοιρῆσας παιδείας
ἀνθρώπου, ἀμοιρῆσας ὁμοῦ ἠθικῆς μόρφω-
σεως, δὲν εἶναι ἑλασσον θηριώδης τοῦ σω-
ματικῶς μόνον ἀναπτυχθέντος διότι ὁ τοῦ-
οὗτος μὴ ἀπαλύνων ἐκ νεαρῆς ἡλικίας τὴν
ψυχὴν, τὸ πρᾶξιον τοῦτο τοῦ ἀνθρωπίνου
σκόφους, καὶ κατ' ἀκολουσίαν οὐδένα ἐλεγ-
χον ἢ τύψιν συνειδήτος αἰσθανόμενος διὰ
βδελυρῶν τινα, ἢ καὶ ἀποτρόπιον, φέρ' εἰ-
πεῖν πρᾶξιν του, καθίσταται ὁ ἐπιπλαθέστε-
ρος καὶ ἐπικινδυνώδεστος ἀνθρώπος τῆς
κοινωνίας, οὐ αἱ πολλαὶ γνώσεις οὐδὲν ἄλ-
λο εἰσίν, ἢ ἀείρρους τις πηγὴ ἀλιτηρίου ὕ-
δατος, ἐξ ἧς ἀντλῶν μετὰ πολλῆς τῆς
τέχνης καὶ ἐπιτηδείότητος ποτίζει τὴν μεθ'
ἧς συνδιαγεῖ κοινωνίαν.

Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, σαφέστατα κα-
ταδεικνύεται ὅτι ἡ καλλιέργεια τοῦ τε σώ-
ματος τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ πνεύματος δέον
ταυτοχρόνως καὶ παιδιθεῖν νὰ ἐπιδιώκηται,
ἐπειδὴ ἀναπόσπαστος τυγχάνει ἡ μεταξὺ
τῶν ἀλληλουχία, ἢ οὕτως ἀποτελοῦσα τὴν
ὑγιᾶ λεγομένην ἀνθρωπίνην μόρφωσιν.

Συνεπῶς οὖν καὶ ἡμεῖς τοῖς προεκτεθεισῶν,
οὐ μόνον περὶ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς
παρ' ἡμῖν ἐμπιστευθείσης μαθητιώσεως νεό-
τητος ἀσχολούμεθα, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ἠθι-
κὴν καὶ σωματικὴν, προσπαθοῦντες, ὅση δύ-
ναμις, τοῦτο μὲν νὰ ἐνοσηφώμεν ἐν ταῖς ἀ-
παλαῖς τῶν μαθητιῶντων καρδίαις τὰς κο-
σμοσωτηρίους χριστιανικὰς ἀρετὰς, τὰς καθω-
ραϊζούσας τὴν ἀνθρωπότητα καὶ συγκαταού-
σας αὐτήν, τὸ δὲ νὰ ἐνισχύωμεν διὰ τῆς
γυμναστικῆς σωμαστικῆς καὶ τὰς τρυφερὰ καὶ
εὐκαμπτα σώματα αὐτῶν, πρὸς ἐκπλήρωσιν
τῆς καθιερωθείσης ἀρχῆς τοῦ «νοῦ» ὑγιᾶ ἐν
ὑγιᾶ ἐν οἰκείν σώματι.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκούντα, προῦν εἶσι, πρὸς
ἀνάπτυξιν τοῦ διὰληφθέντος θέματος, ὅπως μὴ
ἐπὶ μᾶλλον μηκύνω τὸν λόγον.

Νῦν δὲ περατῶν τὸν λόγον ἐπικαλοῦμαι
τὴν ἐξ ὕψους θεῖαν ἀντιληψίν, ὅπως φρουρηθῇ,
ὑπὸ τὴν κραταιάν αὐτῆς σκέπην, τὸ προσφι-
λὲς καὶ πολυπαθὲς ἡμῶν Ἔθνος σὺν τῇ ἰδίᾳ
Πατριδί, διαφυλάττῃ πάντα λόγῳ τε καὶ ἐρ-
γῷ εἰς τὰ καλὰ συντελοῦντα, καὶ καθοδηγῇ
πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν εὐθεσίαν καὶ σωτήριον
ὁδόν, τὴν ἀγούσαν εἰς τὴν μόρφωσιν, εὐημε-
ρίαν καὶ πρόδοσιν τῶν πεπολιτισμένων ἔ-
θνων.

«Κένωτο».